

hvad der er forbudt i Lovforslaget, nemlig Kjøb og Salg af Gulprojektiler. Der er nemlig, som jeg ogsaa udtalte ved Sagens forrige Behandling, ligesaa stor Fare ved, at de findes i privat Mandes Bærg. Deri kunne de være komne paa to forskjellige Maader. Det kan være ved Tilfældigheder, at Folk have faaet dem, eller de kunne have dem som Minder fra de sidste Krige, og under disse Forhold kunne de ogsaa være farlige. Men Forholdet kan blive af den mest betænkelige Natur, naar Folk drive det som Næring at opgrave saadanne Projektiler, og da undertiden gjemme dem i længere Tid, søvend de afhænde dem. Vi have derfor foreslaaet, at det skal være forbudt at besidde dem længere end 4 Uger. Hvorvidt denne Frist er rigtig, beror jo paa et Skøn. Det kan naturligvis indvendes, at de ogsaa i den Tid kunne springe og gjøre Skade; men vi have i alt Fald anset det for nødvendigt at give en passende Frist, for at Folk ude omkring paa Landet kunne sende deres Projektiler ind for at sælge dem til Laboratoriet eller, naar de skulde sætte særlig Pris derpaa, kunne faae dem udrensede og stemplede som farefri, hvorved de vilde være sikrede. Vi have troet, at det ligesom var en Pligt, der faldt paa os, da der var Mulighed for, at Lovforslaget, som det forelaa, paa den ene Side ikke sikrede de Private tilstrækkelig og paa den anden Side gif for vidt, og da det vilde kunne besværliggjøre, hvad Loven sigtede til, at stille de Forslag, som her foreligger, men paa den anden Side ikke heller at gaa videre. Jeg skal hermed slutte og anbefale det ærede Thing at vedtage disse Forslag, og jeg forventer at høre den ærede Justitsministers Udtalelse i den Retning og smigrer mig med, at det ogsaa maa lykkes os at faae hans Understøttelse.

Nøhr: Jeg har været med til at stille disse Ændringsforslag ifølge de Udtalelser, som frenkom ved forrige Behandling, og de, som ere fremkomne i Landsthinget. Jeg vil bede ærede Medlemmer lægge Mærke til, at vore Forslag falde i 2 Afdelinger, som staa uafhængige af hverandre, og man kan derfor godt stemme for det ene og mod det andet, uden at det skader selve Lovforslaget. Vor Hovedbetragtning er, at Lovforslaget i en Retning griber lidt for dybt ind og i en anden ikke er fuldt tilstrækkeligt, og at det derfor vil være rigtigt dels at stærke, dels at begrænse Lovforslagets Bestemmelse. Vi tro saaledes, at ihvorvel det i Laboratorieafdelingens Skrivelse er fremhævet, at ogsaa Stykker af Gulprojektiler bør medtages, har dette dog ikke nogen væsentlig Betydning, da det vist er meget sjældent, at saadanne Stykker kunne gjøre Skade. Derimod ere vi fuldstændig paa det Rene med, at Gulprojektiler, der ikke ere sprungne, ere meget farlige. Det er jo slet saa ofte, at de ere sprungne, og de fleste vide vist, hvor stor og alvorlig Skade

en saadan Explosion kan gjøre. Derfor have vi ment, at det var rigtigt at gaa lidt videre paa dette Punkt, saaledes at de, der ere i Besiddelse af saadanne Projektiler, ikke alene kunne blive af med dem, men ogsaa kunne faae Lov til at beholde dem, naar de inden 4 Uger indsende dem til Laboratorieafdelingen og der faae dem stemplede som farefri. Jeg tror, det er et berettiget Hensyn, som maa tages. — Der er fremkommet en hel Del interessante Ting om denne Sag under Landsthingets Forhandlinger, men jeg skal ikke forlænge Diskussionen med at referere dem; det har imidlertid vist sig, at man ogsaa der har været en Slags Betænkelighed mod Lovforslaget, og at man har gjort Forsøg paa at ændre det i forskjellige Retninger, men kom til Syvende og sidst til det Resultat, at det egentlig er en Umulighed at undgaa alle de Vanskeligheder, som ere forbundne med disse Gulprojektiler. Der var saaledes fremsat den Ansættelse, at det helt burde forbydes Private at røre ved disse Gjenstande, men det blev paavist, at netop det at lade Projektilet ligge er lige saa farligt som at tage det op. Det blev ogsaa fremhævet, at de Projektiler, som ere i Privateie, slet ikke ere saa ubetydelige, idet hertil høre ikke alene saadanne, der ere opbevarede fra Krigstid, men ogsaa de mange, der opsamles ude paa Amager. Naar disse kunne gjøre Skade, er kun et Lids-spørgsmaal. Af den Grund have vi særlig villet henlede Opmærksomheden paa dette Punkt; men det forhindrer ikke, at vi ogsaa have taget det andet Hensyn, at Dels af disse Projektiler ingen Betydning have. Ganske vist kunde enkelte andre Ting komme med i Betragtning, men det vilde forudsætte temmelig vidtgribende Forslag, derfor have vi undladt at berøre disse. Jeg skal bemærke, at der er indløbet en Feil i vort Forslag under Nr. 1, forsaavidt vi have foreslaaet, at „Gjenstande“ skulle forandres til „Projektiler“, thi det har jo kun Betydning, naar første Del af Forslaget vedtages. Skulde det imidlertid ikke ske, kan dette vel let lade sig ordne. Jeg skal indskrænke mig hertil og anbefale det høje Thing at stemme for Ændringsforslagene, ligesom jeg haaber, at den høitærede Minister vil se sig istand til at modtage dem.

Formanden (Krabbe): Det ærede Medlem omtalte en Undagtighed; jeg skjønner imidlertid ikke, at en saadan findes. Den skulde efter det ærede Medlems Mening bestaa deri, at den sidste af de Rettelser, som ere foreslaaede under Nr. 1, nemlig „Gjenstande“ forandres til „Projektiler“, maa have til Forudsætning, at den foregaaende Del af Forslaget vedtages. (Nøhr: Ja!) Men det Hele udgjør jo eet Ændringsforslag, og følgerlig kan den sidste Del ikke blive vedtagen, uden at ogsaa den første bliver det. Der findes altsaa ikke nogen saadan Vanskelighed.